

Posudek na diplomovou práci

Název: Struktura hudby a časová percepce

Autor: Bc. Adéla Becková

Vedoucí: PhDr. RNDr. Tereza Nekovářová, Ph.D.

Cílem práce bylo experimentálně prozkoumat vztah mezi hudebními prvky a subjektivním vnímáním času (přesnosti odhadu trvání). Autorka provedla experiment (N=61), ve kterém účastníci reprodukovali délky prezentovaných intervalů. Výsledky analyzovala s ohledem na podmínky prezentace (délka intervalu, výška tónu, charakter intervalu...) a vlastnosti posluchačů (hudebnost zjišťovaná dotazníkem).

Po **formální stránce** má práce přibližně 85 stran textu a 10 stran literatury. Seznam literatury obsahuje většinou zahraniční zdroje, od 2. poloviny 20. století až do současnosti. Práce má obvyklou strukturu a je logicky strukturována. Test srozumitelný a čtivý, s minimem překlepů. V empirické části bych doporučil úpravu tabulek, omezení zkratk a různých kódů („FirstQ“, „ACC_error_empty“), které je nutné dodatečně vysvětlovat v poznámkách.

Teoretická část uvádí čtenáře do problematiky. Autorka zde navazuje na svoji bakalářskou práci a téma dále zpracovává. Postupně se věnuje časové percepci, psychologickým aspektům metra a rytmu, očekávání v hudbě a časové percepci ve vztahu k emocím a konkrétním hudebním charakteristikám. Na závěr teoretické části krátce představuje možné praktické aspekty tohoto výzkumu.

V **empirické části** velmi kladně hodnotím přípravnou fázi. Autorka znovu představuje jednotlivé relevantní koncepty a odpovídající teoretické předpovědi. Podrobně popisuje implementaci programu a vytváření podnětů. Oceňuji zveřejnění podnětů a dalších materiálů (<https://osf.io/s6q53/>) i schválení výzkumu etickou komisí FF UK.

Výraznější připomínky mám k vyhodnocení dat. 1) Popisnou statistiku bych doporučoval více seskupit, tabulky obsahují zbytečně mnoho sloupců. Chybí komplexnější pohled (jako kombinace grafu 7 a 8). 2) Myslím, že autorka si zbytečně komplikovala práci důrazem na neparametrické zpracování, kterého se ale nedrží důsledně a pro hlavní analýzu používá smíšený lineární model. Je velmi dobře, že se autorka rozhodla pro tuto pokročilou metodu. Parametrické zpracování v první části by bylo dostatečně robustní s ohledem na velmi mírné odchylky od normality. 3) Bod indiference se obvykle hledá proložením přímkou či jinou křivkou. Tak je možné jej odhadnout pro všechny podmínky (bude to extrapolace).

Otázky na autorku

- Proč byla délka intervalů v analýzách zahrnuta jako diskrétní proměnná, zkoušela jste výsledky analyzovat se začleněním času jako spojité proměnné (příp. jeho logaritmu)?
- Jak byste interpretovala nesignifikantní výsledky u časových intervalů? Dá se v takovém případě říct, že lidé nevnímají (experiment neměří) dobu dostatečně citlivě? Dá se to porovnat s předchozí literaturou?

Přes výhrady ke statistickému zpracování, považuji práci za velmi zdařilou. Hodnotím ji **VÝBORNĚ** a **DOPORUČUJI K OBHAJOBĚ**.

V Praze 18.1.2021

Mgr. Jiří Lukavský, Ph.D.